



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ СУД**  
**Рев2 3476/2023**  
**24.01.2024. године**  
**Београд**

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Весне Субић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миладин Дабетих, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства унутрашњих послова, коју заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 703/23 од 22.03.2023. године, у седници одржаној 24.01.2024. године, донео је

### **РЕШЕЊЕ**

**НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ** одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 703/23 од 22.03.2023. године, као о изузетно дозвољеној.

**ОДБАЦУЈЕ СЕ**, као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 703/23 од 22.03.2023. године.

### **Образложење**

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 1569/19 од 18.01.2021. године, исправљеном решењем истог суда П1 1569/19 од 10.11.2021. године, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати: износ од 265.000,00 динара на име душевних болова због умањења животне активности, износ од 180.000,00 динара на име претрпљених физичких болова, износ од 120.000,00 динара на име претрпљеног страха и износ од 50.000,00 динара на име наружености, све са законском затезном каматом од 18.01.2021. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован тужбени захтев тужиоца за накнаду нематеријалне штете у преосталом делу и то: на име претрпљених душевних болова за износ од још 135.000,00 динара, на име претрпљених физичких болова за износ од још 70.000,00 динара, на име претрпљеног страха за износ од још 80.000,00 динара и на име наружености за износ од још 50.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 18.01.2021. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова поступка плати 136.050,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 703/23 од 22.03.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставу првом и трећем изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. став 1. ЗПП.

Предмет тражене правне заштите је накнада нематеријалне штете, због повреде на раду. С обзиром на то да побијана пресуда не одступа од судске праксе Врховног касационог суда у тумачењу и примени члана 164. Закона о раду и члана 154, 173, 174, 177. и 200. Закона о облигационим односима, то у овом случају нису испуњени услови за изузетну дозвољеност ревизије, јер није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно одлучивање ради уједначавања судске праксе и новог тумачења права.

Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, и оценио да ревизија тужене није дозвољена.

Чланом 441. ЗПП, прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У споровима ради исплате новчаног потраживања из радног односа, ревизија је дозвољена под истим условима као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 07.05.2019. године, а вредност предмета спора побијаног дела је 615.000,00 динара.

С обзиром на то да се у овом случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија тужене није дозвољена.

Са напред наведних разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија  
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка  
Заменик управитеља писарнице  
Миланка Ранковић